

Bilag til forsvarsministerens
skrivelse af 8. APR 2005

(L 54 - spørgsmål nr. 4)

Spørgsmål nr. 4:

”Kan man forestille sig eksempler på strafbare handlinger, begået af militært personale, hvor militærpersonerne vil kunne dømmes efter militær straffelov men ikke efter borgerlig straffelov - og omvendt?”

Svar:

Overtrædelse af en straffebestemmelse i enten militær straffelov eller i straffeloven forudsætter, at der er realiseret et gerningsindhold, som kan henføres til en af bestemmelserne i de 2 love. Om en given handling er strafbar og efter hvilken bestemmelse må derfor altid forudsætte en nøje vurdering af selve handlingen og de konkrete forhold i øvrigt.

Som eksempler på handlinger, som vil være strafbare efter forslaget til militær straffelov, og som ikke kan henføres til fuldstændig enslydende bestemmelser i straffeloven, kan nævnes § 29 om spionage, § 30 om ændring af ammunition og § 32 om røbelse af militære hemmeligheder.

Som eksempler på handlinger, som vil være strafbare efter straffeloven, men hvor handlingen ikke umiddelbart vil kunne straffes efter bestemmelser i militær straffelov kan nævnes straffelovens voldsbestemmelser og bestemmelserne om formueforbrydelser i kapitel 28.

Det bemærkes, at det fremgår af betænkning nr. 1435/2004 om den militære straffelov, retsplejelov og disciplinarlov side 249, at straffelovens bestemmelser, især §§ 156 og 157, i vidt omfang ville kunne være anvendelige på pligtforsømmelser inden for forsvaret, hvis militær straffelovs § 15 og de særlige pligtbestemmelser i øvrigt ikke fandtes. Udvalget har (på nær et enkelt medlem) imidlertid fundet, at disse bestemmelser ikke bør erstatte militær straffelovs regler, herunder bestemmelserne om de militære pligtforhold.

Udvalget har tværtimod fundet det væsentligt - især af hensyn til personellet - at de mere alvorlige forhold i videst muligt omfang beskrives i særskilte straffebestemmelser. Dette synspunkt har også medført, at en række pligtforsømmelser, som er blevet henført under gældende militær straffelovs § 15 (lovforslagets § 27), i lovforslaget er udskilt i selvstændige straffebestemmelser (eksempelvis lovforslagets §§ 17 - 19).

Hertil kommer, at udvalget har anset det for tvivlsomt, om værnepligtigt personel kan antages at være omfattet af straffelovens §§ 156 og 157, der forudsætter, at den pågældende ”virker i offentlig tjeneste eller hverv”.

Selvom en række af de centrale pligtforsømmelser derfor i et vist omfang vil kunne henføres under straffelovens generelle bestemmelser i §§ 156 og 157, har udvalget blandt andet af disse grunde ikke anbefalet en sådan løsning.